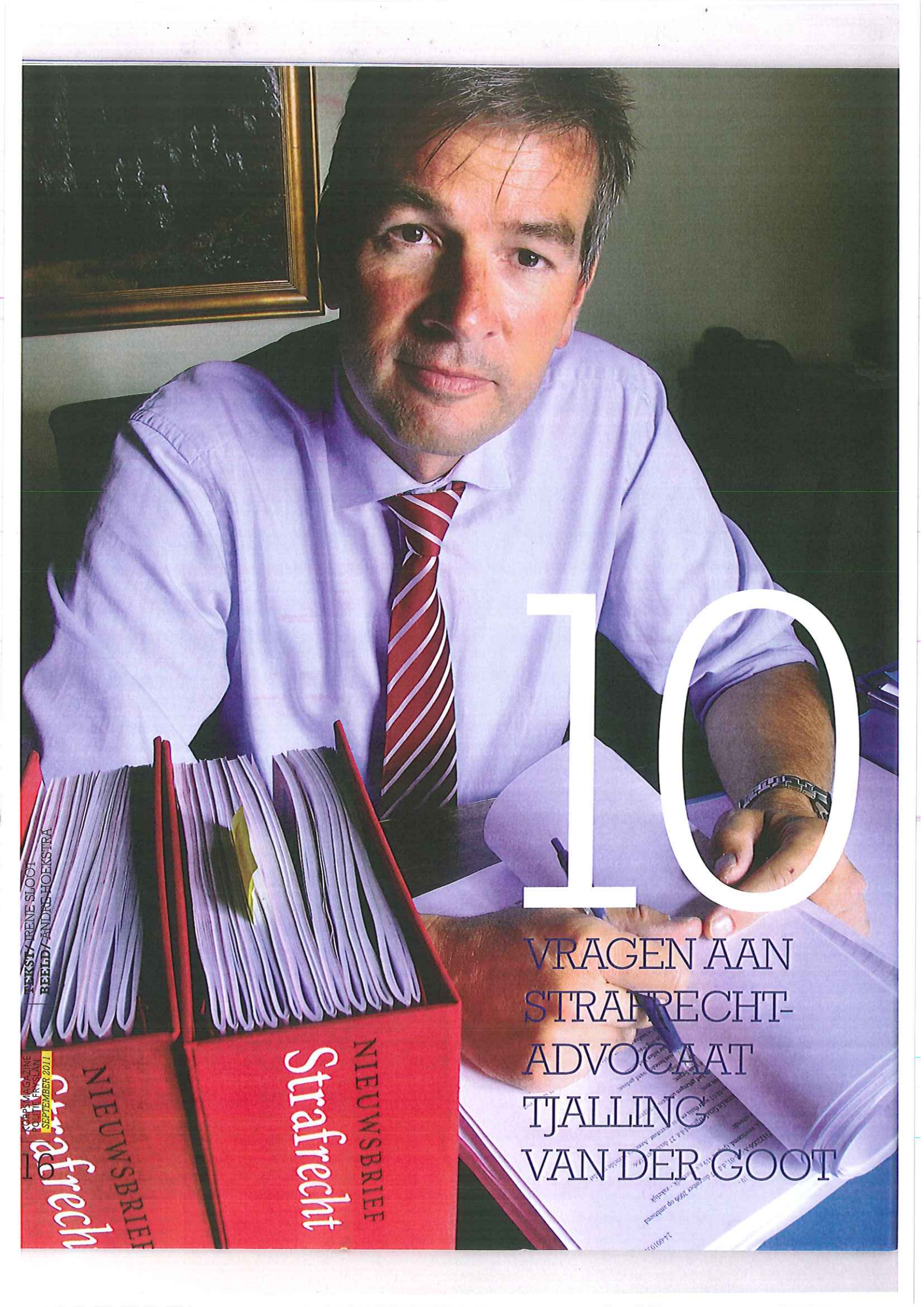

10

VRAGEN AAN
STRAFRECHT-
ADVOCAAT
TJALLING
VAN DER GOOT

TEKST/IRENE SLOOT
BEELD/ANDRÉ HOEKSTRA

CRASH MAGAZINE
POLITIEK
SEPTEMBER 2011

Nieuwsbrief
Strafrecht

NIEUWSBRIEF
Strafrecht

De politie werkt hard om criminelen achter slot en grendel te krijgen, waarna verdachten steeds sneller door een advocaat bijgestaan worden. Volgens Tjalling van der Goot (44) worden advocaten soms als lastig ervaren. Deze Friese strafrechtadvocaat werkt bij Anker & Anker in Leeuwarden en staat momenteel Robert M. bij, hoofdverdachte in de Amsterdamse zedenzaak.

1

Jullie hebben veel haatmails gehad nadat bekend werd dat Robert M jullie cliënt werd?

'Niet alleen gehad. Nog steeds. In deze orde hebben wij het niet eerder meegemaakt. Afhankelijk van de stappen in het proces en de aandacht in de publiciteit, komen de e-mails met pieken en dalen. Daar zitten hele vervelende bij. Daarom heeft een veiligheidscoördinator van de politie Amsterdam-Amstelland contact met mij gezocht. Lopende het proces maak ik met hem een risico-inschatting. Het is niet leuk wat we over ons heen krijgen, maar ik voel me nog niet bedreigd. Het is niet zo dat we extra beveiliging moeten laten komen. Toch moet je niets uitsluiten.'

2

Wat is boeiender, zaken met zwaardere verdenking of juist de minder opvallende zaken?

'Als strafrechtadvocaat kun je niet altijd moord en doodslag zaken doen. Juist de afwisseling met de kleinere zaken vind ik leuk. Zo krijgen wij op geen zaken, uitgezonderd de zaak Robert M., meer reacties als op verkeerszaken. De lasergun is daar zo'n voorbeeld van. Cliënten hadden in

hun auto een apparaatje voor het bedienen van het automatische tuinhek. De bijwerking daarvan was dat het de controle met lasergun verstoortte. De vraag was of het hier om het opzettelijk belemmeren van de opsporing ging. In Hoger Beroep werd de eerdere uitspraak van de Rechtbank in Leeuwarden, waarbij het OM niet-ontvankelijk werd verklaard, teruggedraaid. Alle verdachten werden vrijgesproken. Juist bij dit soort zaken ontstaan prachtige discussies. Mensen komen naar kantoor, schrijven brieven. Veel meer dan bij de gewone strafzaken. Daarin heb je een soort rangorde. Zedenzaken staan meer in de belangstelling dan bijvoorbeeld geweldszaken. Zelfs als het om ernstige geweldszaken gaat. Bij zedenzaken zijn de emoties veel groter. In de zittingszaal, maar ook richting ons.'

3

Is het voor mensen moeilijk te begrijpen dat je Robert M kunt verdedigen?

'Wij worden vaak gezien als het verlengstuk van de verdachte, maar dat zijn we natuurlijk niet. Het is niet onze taak om iemand vrijgesproken te krijgen maar om iemand bij te staan in het proces en zijn rechten te bewaken. Mensen oordelen op hun emoties en op wat zij horen in de media. Ik begrijp die emoties zeer zeker maar ook Robert M. heeft een advocaat nodig.

4

Zeg je nee tegen een cliënt op basis van het soort misdrijf, de verdenking?

'Wij trekken geen grens, omdat wij vinden dat je geen grens kunt trekken. Waarom Robert M. geen verdediging bieden en in een andere zedenzaak verdachte Klaas wel? De enige die ik niet verdedig zijn bijvoorbeeld mijn zus of buurman. Dan komt het voor mij als persoon te dichtbij. Voor de rest is iedereen welkom.'

5

Wat voor karakter moet je hebben als je zulke heftige zaken behandelt?

'Je moet afstand kunnen bewaren. Dat is een voorwaarde. Geen zaken mee naar huis nemen. Ik kan dat, gelukkig. Je ziet nogal wat gruwelijkheden. Dat geldt ook voor een rechter of een onderzoeker. Ik heb zelf ook kleine kinderen die potentieel

TWITTER

Volg Tjalling op
www.twitter.com/tjallingvdgoot

BLAUW

In het vakblad
Blauw van 30 juli
2011 staat een arti-
kel over de 'bijstand
van advocaten in
het verhoor'.

slachtoffer kunnen zijn van een Robert M. of een andere zedenverdachte. Daar moet je dus niet bij nadenken. Je moet ook een dikke huid hebben. Daar zeg ik wel eens van dat een politieagent dat ook moet hebben. Af en toe komen er beledigende teksten, soms tegen het bedreigende aan, binnen. Als je dat allemaal op jezelf betrekt, ga je er last van krijgen. Dan kijk je over je schouder en voel je je niet meer veilig. Ik sluit het trouwens nooit uit. Het is hier geen Amsterdam, maar ook hier kan een verbom tegen de muur worden gegooid.'

6

Wat is je beeld van de politie?

'Over het algemeen is mijn ervaring dat onderzoeken van de politie gedegen zijn. Het is misschien niet altijd volledig, maar grove blunders kom ik nauwelijks tegen. En als het niet goed is, staat de advocaat op om de rechter daar op te wijzen. Als je kijkt naar beledigingen vind ik het jammer dat het beleid aan het doorschieten is. Een politieagent moet je niet uitschelden. Daarom vind ik het terecht dat in sommige gevallen iemand daarvoor wordt bestraft. De tolerantiegrens ligt tegenwoordig wel erg laag. Ik behandelde jaren geleden een zaak waarin een cliënt tegen een agent 'bliuw fan my ôf, dom hynder' had geroepen. In het heetst van een situatie kan ik me voorstellen dat een persoon zo iets roept. In mijn ogen zou iemand dan geen dagvaarding verdienen.'

7

Levert zo'n zaak als die van Robert M. veel geld op?

'Dat zou je misschien denken, maar dat is niet zo. De bijstand aan cliënt Robert M. kost heel veel tijd. Van te voren kijken wij of het ons gaat lukken qua capaciteit. In alle eerlijkheid houd je ook rekening met de kosten. Van een zaak zoals deze kun je er geen twee of drie per jaar hebben. Dan gaat de toko failliet. We hebben een opleidingspoot waarbij wij cursussen geven aan andere advocaten. Met die opbrengst kunnen we het 'mindere' compenseren. Dat is helaas pure noodzaak. In Nederland kennen we een systeem van gefinancierde rechtshulp dat steeds meer wordt uitgehold. Wij willen mensen met een smalle beurs bijstaan maar gemakkelijk wordt het ons niet gemaakt. Iedere cliënt betaalt een eigen bijdrage die varieert tussen € 105 tot € 750. Zit je boven een bepaalde inkomensgrens dan moet je al snel per uur betalen. Dat lukt veel mensen niet. Het is niet zo dat wij het onderste uit de kan willen halen, maar we moeten op zijn minst quitte spelen. Wij zijn tenslotte een bedrijf. De politie heeft daar geen last van. De rechter ook niet. De advocaat wel.'

8

Hoe komen cliënten bij Anker & Anker?

'De gangbare route is dat een cliënt belt met onze juridische medewerker en de zaak bespreekt. Elke vrijdagochtend vergaderen alle advocaten en juristen en bespreken we die aanvragen. Daarna verdelen we de klussen. Iedereen heeft zijn eigen taakaccent. Zo doe ik zelf vooral jeugd- en hennepzaken. Daarnaast heeft iedere advocaat een vaste klantenkring. Die benadert jou meestal gewoon rechtstreeks. Uiteraard moet een klant zich wel bij ons melden. Wij doen zelf niet aan acquisitie. Deze maand kwam in de publiciteit dat advocaten potentiële cliënten agressief benaderen op het politiebureau of in het Huis van Bewaring. Ik ben een groot tegenstander van dit soort praktijken. Het is mijn eer ook te na om achter een klant aan te jagen om een bepaalde zaak te krijgen.'

9

Heb je een tip voor de politie?

'Mijn tip is niet nieuw; agenten zouden niet altijd moeten werken naar een bekentenis. Naar mijn idee denkt de politie dat de zaak dan rond is. Maar een bekentenis hoeft niet per definitie waar te zijn en zeker niet een bekentenis onder druk. Sommige mensen zijn kwetsbaar. Dan moet je je onthouden van opmerkingen als 'je kunt vanavond nog thuis zijn'. Het is goed dat er nu meer toezicht is door de invoering van Salduz. Onze rol daarin is beperkt, maar dat je bij het verhoor zit werkt al dempend. Ik weet dat veel politieagenten niet gecharmeerd waren van de uitspraak van het Europese hof waarin deze bijstand werd toegestaan. Vroeger kon je iemand oppakken en verhoren. Nu moet eerst een advocaat komen en misschien zegt die wel tegen de verdachte 'zeg maar even niets'. Dan wordt het lastiger. Wij moeten niet als lastpakken worden gezien. Onze rol en positie is helder. Wij staan de cliënt bij en grijpen alleen in als het echt moet. Ik weet zeker dat het gros van de agenten dat beeld ook heeft.'

10

Welke zaak had je graag willen doen?

'Een bewijsrechtelijke wankelende zaak als Lucia de B of een politiek gevoelige zaak als Volkert van der G. Eigenlijk te veel om op te noemen. Ik houd niet van routine en bepaalde rechtsgebieden buiten het strafrecht zouden daarom niets voor mij zijn. Zonder respectloos over te willen komen maar bijvoorbeeld vreemdelingenrecht bestaat voor mijn gevoel voor 99% uit sjablonenwerk. Al die bezwaar- en beroepschriften leveren niets op. Voor mij moet er iets te bepleiten zijn. Zelf heb ik het liefst een ontkenkende verdachte. De verdachte die vol overtuiging meldt 'ik heb het niet gedaan. Ze lappen mij er bij'. Op die overtuiging een pleidooi houden zijn voor mij de mooiste zaken.'